

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült.” (Lk 15,32)

Ez a mondat a tékozló fiúról szóló példabeszéd végén található, és biztosan te is ismered: Isten nagyságát és irgalmát akarja megmutatni. Egyben ez a mondat zárja Lukács evangéliumának azt a fejezetét, ahol Jézus két másik példabeszédben is ugyanezt a mondanivalót hangsúlyozza.

Emlékszel az elveszett bárány történetére, melyben a gazda, hogy megkeresse azt az egyet, otthagyja a sivatagban a többi kilencvenkilencet?

Vagy emlékszel az elveszett drachmáról szóló elbeszélésre, az asszonyra, aki miután megtalálta azt, összehívja barátnőit és szomszédjait, hogy vele együtt örvendjenek?

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült.”

Olyan szavak ezek, amelyeket Isten hozzád és minden keresztényhez intéz. Arra hív, hogy vele együtt örvendezzünk és ünnepeljünk, részesedjünk az örömben, amit a bűnös ember visszatértekor érez, aki korábban elveszett, és akit megtalált. A példabeszédben ezeket a szavakat az apa idősebbik fiának mondja, aki egész életét megosztotta vele, de aki egy kemény munkával teli nap után visszautasítja, hogy belépjen a házba, ahol testvére visszatérését ünneplik.

Az apa hűséges fia elé siet, ugyanúgy, mint ahogyan elébe ment elveszett fiának, és próbálja meggyőzni őt. De nyilvánvaló ellentét feszül az apa és a nagyobbik fiú érzései között: az apában ott a mérték nélküli szeretet és a hatalmas öröm, és szeretné, ha abban mindenki osztozna vele; a fiú viszont tele van megvetéssel és féltékenységgel testvére iránt, akit nem tekint többé annak. Ezt mondja ugyanis róla: „ez a te fiad, aki vagyonodat eltékozolta”.

Az apa szeretete és fia visszatérése fölötti öröme még inkább felszínre hozza a másikban a neheztelést, ami nyilvánvalóvá teszi, hogy rideg, mondhatni torz kapcsolatban áll apjával. Ezt

a fiút nyomasztja a munka, a kötelességteljesítés kényszere, és apját nem fiaként szereti, inkább csak engedelmeskedik neki, úgy, mint egy gazdának.

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült.”

Ezekkel a szavakkal Jézus olyan veszélyre hívja fel a figyelmet, amelynek te is ki vagy téve, ha a saját tökéletesség keresése a legfontosabb az életedben; hogy kifogástalan emberré válj, miközben megítéled kevésbé kiváló testvéreidet. Amikor ugyanis ragaszkodsz a tökéletességhez, önmagadat építed, önmagaddal tetsz el, tele vagy öncsodálattal. Úgy teszel, mint az otthon maradt fiú, aki saját érdemeit emlegeti föl apjának: „nézd, annyi esztendeje szolgálom már neked, soha meg nem szegtem parancsaidat” .

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült.”

Szavaival Jézus szembehelyezkedik azzal a viselkedésmóddal, miszerint az Istennel való kapcsolatunk abban merülne ki, hogy megtartjuk a parancsolatokat. De ez még nem minden, a zsidó hagyomány is tudatában volt ennek.

Példabeszédében Jézus az isteni Szeretetet világítja meg, bemutatva, hogy Isten lép elsőként az emberhez, mert Ő a Szeretet, és teszi ezt anélkül, hogy mérlegelné, megérdemli-e vagy sem. Azt akarja, hogy az ember is nyíljon meg felé, és hiteles életközösséget hozzon létre vele. Így már érthető, hogy a legnagyobb akadály a Szeretet-Isten előtt pontosan azoknak az élete, akik a tevékenységet és az eredményeket hajszolják, míg Isten a szívüket kéri tőlük.

„Illett, hogy vigadjunk és örvendezzünk, mert öcséd meghalt, de föltámadt; elveszett, de megkerült.”

Ezekkel a szavakkal Jézus téged is meghív, hogy ugyanazzal a mérték nélküli szeretettel legyél a bűnösök iránt, ahogyan az Atya szereti őket.

Meghív téged is, hogy ne a saját mértéked szerint ítélj meg azt a szeretetet, amelyet az Atya tanúsít bármely ember iránt. Amikor nagyobbik fiát kéri, hogy osztozzon vele az örömben, amit másik fia visszatérése miatt érez, az Atya tőled is gondolkodásmódbeli változást kíván: testvérként kell befogadnod azokat is, akiket különben csak megvetnél és lenéznél. Ez igazi

megtérésre fog indítani, mivel meg fog tisztítani attól a meggyőződéstől, hogy jobb vagy a másikonál; el fogsz kerülni mindenféle vallási különbségtételt, képes leszel befogadni az üdvösséget, Isten szeretetének ajándékát, amelyet Jézusnak köszönhetsz.

Chiara Lubich

A szeptemberi életige Power Point változata [itt](#) található.

forrás: "Magyar Kurír"